

Köszöntjük a 75 éves Dr. Soltész Miklóst

Dr. habil. Soltész Miklós tanszékvezető egyetemi tanár, a mezőgazdasági tudomány doktora, fajtanemesítő a közelmúltban töltötte be 75. életévét.

Soltész Miklós a Nyírségből származik, Buj településről, melyre ma is nagyon büszke. A nyíregyházi Kertészeti Technikumban kötelezte el magát egy életre a kertészettel, ezen belül is a gyümölcsstermesztéssel. Ezt követően lett a már akkor is egyetemi rangú diplomát adó Kertészeti Főiskola hallgatója Budapesten. Egyetemi éve során külön munkákat vállalt,

hogy édesanyját segíthesse, támogassa. Kiváló eredménnyel szerzett okleveles kertészmérnöki diplomát, majd később növényvédelmi szakmérnöki végzettséget. 1973-tól oktatói tevékenységet folytat Kecskeméten, itt él családjával. Számára igen fontos a család, így a nyugdíjas éveit a szakmától kissé visszavonultan éli, teszi ezt azért, hogy a családnak szentelje idejét és figyelmét.

Megtisztelő feladat, hogy a kiváló tudós és egyetemi oktató munkásságát méltathatom, azt a munkásságot, melyet 2010-ben megyei Príma Díjjal is elismertek. Az életútját számos szakkönyv és monográfia, államilag elismert almafajta és végzett kertészmérnökök százai fémjelzik. Hiszen egyik legjelentősebb tevékenysége (1973-tól) az oktatás volt főiskolán (Kecskeméten), egyetemen (Budapesten, Debrecenben, Kecskeméten) és doktori iskolákban (Budapesten, Debrecen) egyaránt, ahol oktatói tevékenységét egészen visszavonulásáig folytatta. „Gyümölcsstermesztés”, „Integrált gyümölcsstermesztés”, „Gyümölcsfaiskola”, „Faiskolai termesztés”, „Gyümölcsstárolás”, „Pomológia”, „Fajtahasználat” című tárgyakat oktatott. Kecskeméten a Kertész MSc (Mesterképzés) indítása nevéhez köthető. Oktatási tevékenységét hallgatói és kollégái is elismerték és nagyra becsülték.

Főbb kutatási területe: a virágzás, megporzás, termékenyülés, ültetvények fajtatársítása; pomológia (fajtaismeret), bio- és integrált gyümölcsstermesztés, valamint a hungaricumnak tekinthető gyümölcsök minőségétnevezői. Foglalkozott a klímaváltozás hatásainak kutatásával is gyümölcsstermesztés szemszögéből, az MTA VAHAVA programjának gyümölcsstermesztési csoportját vezette. A gyümölcsstermesztés témakörében jelentek meg szakkönyvei, publikációi magyar és angol nyelven. Talán az egyik legjelentősebb, a virágzásbiológiáról szóló, „*Morphology, Biology and Fertility of Flowers in Temperate Zone Fruits*” (2008) című angol nyelvű szakkönyvük, melyet Dr. Nyéki József és Dr. Szabó Zoltán kollégáival, mondhatni baráti együttműködésben

szerkesztettek és írtak. A klímaváltozás hatásairól szóló publikációi az „*Agro-21*”- és a „*Klíma-21*” Füzetekben jelentek meg.

Kutatási eredményeiért számos elismerésben részesült, 1997-2001 között Széchenyi Professzori ösztöndíjas, majd 2010-ben a Bács-Kiskun Megyei Prima Díjjal tüntették ki munkásságáért. Gazdag életmű jellemzi, igen termékeny szakírónak mondanám, szinte a hobija a könyvírás, cikkírás. Első jelentős könyve a „*Floral Biology of Temperate Zone Fruit Trees and Small Fruits*”, mely 1996-ban jelent meg, ezt követték az *Integrált gyümölcsstermesztés* (1997); a *Gyümölcsfajta ismeret és –használat* (1998), a *Fajtatársítás a gyümölcsültetvényekben* (2002; szerkesztő társakkal), a *Magyar gyümölcsfajták* (2014), a *Birs* (2014; szerkesztő társakkal) és a *Meggy* (2016; szerkesztő társakkal) című szakkönyvek.

Személy szerint én először a Kertészeti Egyetemen hallgatóként találkoztam munkásságával, *Gyümölcsfajta ismeret és –használat* című könyve akkoriban jelent meg és csodáltam a fajtról szóló szakkönyvét. Majd vendéglelőadóként a körtéről tartott számunkra előadást, rengeteget jegyzeteltem azon az órán, hallgató társaimmal csak úgy ittuk a szavait és sercegett a papír a tollaink alatt. Majd az akkor végzős gyümölcs szakirányos diplomavédésünkön is jelen volt és ennek köszönhetem, hogy kollégája lehettem éveken keresztül a Kecskeméti Főiskolán. Nemesítői munkássága során alma magonc állományt tartott fent Kecskemét-Kisfáiban, illetve Nyíradonyban, Tamási-pusztán. Ezek közül emelte ki legfőbb nemesítési eredményét, a fajtanemesítés téren a 2011-ben államilag elismert 'Davidino' és a 2012-ben szintén államilag elismert 'Soltadina' almafajtái voltak, melyeket unokáiról nevezett el. Emellett tájfajtákat is gyűjtött.

Tudományos és szakmai közéleti tevékenysége igen gazdag. Tagja volt a Magyar Biológiai Társaságnak, az ISHS (International Society for Horticultural Science) munkabizottságnak, MTA Agrártudományok Osztálya Kertészeti Bizottságának, és számos országban kertészeti tudományos bizottságoknak, a Magyar Növénynevelők Egyesületének, az Amerikai Pomológiai Társaságnak, a Fajtaminősítő Bizottságnak és még hosszasan sorolhatnám a tudományos bizottságokat, szervezeteket, ahol tevékenykedett.

Dr. Soltész Miklós mind emberi, mind oktatói és kutatói szempontból követendő példaként állhat a mai fiatal nemzedék előtt. Sok szeretettel és tisztelettel köszöntjük és kívánunk neki jó egészséget és örömteli éveket!

Kajtár-Czinege Anikó
Neumann János Egyetem
Kertészeti és Vidékfejlesztési Kar